

Ár 2014, föstudaginn 30. maí, er dómþing Dómstóls ÍSÍ háð á símatorgi Símans, 7557755, af Hilmarí Gunnlaugssyni dómara, Gunnari Guðmundssyni meðdómara og Sigurði Magnússyni meðdómara.

Fyrir er tekið:
Málið nr. 3/2014:
Lyfjaráð ÍSÍ
gegn
Þorvaldi Árna Þorvaldssyni

Gögn málsins nr. 1 til 21 liggja frammi. Mættir eru Skúli Skúlason, formaður Lyfjaráðs og Halldór Halldórsson einnig í lyfjaráði f.h. kæranda og Sveinbjörn Claessen hdl., lögmaður kærða.

Er nú í réttinum kveðinn upp svofelldur

DÓMUR:

I. Dómkröfur.

Mál þetta er mótttekið af skrifstofu ÍSÍ 25. apríl sl. Kærandi er Lyfjaráð ÍSÍ, íþróttamiðstöðinni í Laugardal, Engjavegi 6, 104 Reykjavík. Kærði er Þorvaldur Árni Þorvaldsson, kt. 210875-4179, Silfurbergi, 816 Ölfusi.

Málinu var úthlutað Hilmarí Gunnlaugssyni dómara í dómstól ÍSÍ 28. apríl 2014 og samdægurs var kærða gefinn frestur til mánudagsins 5. maí til að skila greinargerð í málinu. Þingfestingu var frestað utan réttar til 9. maí er það var þingfest. Með vísan til greinar 23.6 í lögum ÍSÍ kallaði dómari þá Gunnar Guðmundsson dómara í dómstól ÍSÍ og Sigurð Magnússon líffræðing sem meðdómendur í málinu. Aðalmeðferð fór fram 22. maí sl. og í kjölfarið sama dag var málið dómtekið.

Áður hafði kærandi skotið til dómstóls ÍSÍ kröfu um bráðabirgðabann vegna sama tilviks, en það mál var fellt niður með samkomulagi aðila. Hilmar Gunnlaugsson dómari fór einnig með það mál.

Dómkröfur kæranda eru svofelldar:

Þess er krafist að kærði verði dæmdur til 6 mánaða óhlotgengis til þátttöku í allri starfsemi sem fram fer á vegum ÍSÍ, sambandsaðila þess eða félaga eða deilda innan þeirra, frá uppkvaðningu dóms að telja. Auk þess er krafist að árangur ákærða í Meistaradeildinni í Hestaíþróttum þann 6. mars 2014 sé ógiltur.

Dómkröfur kærða eru svofelldar:

Kærði gerir aðallega þá kröfu að málinu verði vísað frá dómi en til vara að hann verði sýknaður af kröfu kæranda. Til þrautavara gerir kærði þá kröfu að honum verði gerð vægasta refsing sem lög leyfa. Í öllum tilvikum er krafist málskostnaðar úr hendi kæranda að mati dómsins, eða samkvæmt framlagðri tímaskrá.

II. Málsatvik.

1. Kærði var keppandi á móti á vegum Meistaradeildar í hestaíþróttum að Ingólfshvoli í Ölfusi þann 6. mars sl. Keppti hann þar á vegum liðsins Top Reiter/Sólning. Að loknum keppnisdegi fór lyfjaráð ÍSÍ fram á að kærði skilaði af sér þvagprufu sem kærði varð við. Þvagsgýnið var sent til greiningar til Karolinska háskólasjúkrahússins í Svíþjóð sem móttók sýnið þann 11. mars sl. Þann 27. mars lá niðurstaða greiningarinnar fyrir af hálfu rannsóknarstofunnar og bárust þær lyfjaeftirlitsnefnd ÍSÍ þann 29. mars sl.

2. Niðurstaða greiningarinnar sýndi að í sýni kærða var að finna örvandi efnið levmetamfetamin, sem er í flokki S6b á lista WADA (World Anti-Doping Agency) yfir bönnuð efni og aðferðir (bannlista WADA).
3. Kærða var gerð grein fyrir niðurstöðu greiningarinnar á A sýni símleiðis þann 29. mars og við skýrslutöku þann 31. mars. Kærði kaus að tjá sig ekki en óskaði eftir ítarlegri skýslu um greiningu á A sýni, sem barst þann 16. apríl 2014.
4. Kærði kom ekki fyrir dóminn, en af málatilbúnaði kærða er ljóst, að ekki er ágreiningur um réttmæti greiningarinnar. Eins og fram kemur í umfjöllun um málatilbúnað kærða þá eru þar gefnar skýringar á tilvist efnisins og á því byggt af hálfu kærða að það hafi ekki verið tekið í því skyni að bæta árangur sinn í íþróttum.
5. Óumdeilt er að kærði var skráður félagsmaður í hestamannafélaginu Ljúfi, Hveragerði, þegar mótið og lyfjaeftirlitið fóru fram, þó kærði byggði á því í máli þessu að hann hefði ekki átt að vera skráður í félagið á því tímamarki. Við meðferð málsins kom fram að hann hafi verið skráður úr félaginu 2. apríl sl.

III. Málatilbúnaður kæranda.

1. Af hálfu kæranda er vísað til þess að samkvæmt gr. 4.1.1. í lögum ÍSÍ um lyfjamál gildir bannlisti WADA innan ÍSÍ og á m.a. við alla skráða félagsmenn í félögum innan sambandsaðila ÍSÍ, sbr. gr. 1.2.1. Samkvæmt gr. 2 í lögum ÍSÍ um lyfjamál er lyfjamisnotkun bönnuð og telst brot m.a. framið ef efni sem bannað er að nota samkvæmt bannlista WADA, niðurbrotsefni bannaðs efnis eða önnur efni sem gefa til kynna tilvist bannaðs efnis, finnast í sýni sem íþróttamaður gefur við lyfjaeftirlit (gr. 2.1).
2. Með vísan til lýsingar á málavöxtum og framlagðra sönnunargagna er það mat Lyfjaráðs ÍSÍ að kærði hafi með háttsemi sinni gerst sekur um lyfjamisnotkun. Varðandi refsingu kærða bendir kærandi á að samkvæmt gr. 10.2 auk gr. 10.4 í lögum ÍSÍ um lyfjamál skal refsing fyrir fyrsta brot vera að lágmarki áminning og ekkert óhlutgengi en að hámarki tveggja ára óhlutgengi og á sú grein við í máli þessu. Með hliðsjón af dómaframkvæmd undanfarinna ára varðandi sambærileg brot þykir refsing kærða hæfileg 6 mánaða óhlutgengi.
3. Við flutning málsins kom fram hjá kæranda að ekki væri gerður ágreiningur um það af hálfu kæranda hvernig efnið hefði komist í líkama kærða. Einnig kom þar fram að umrætt próf hefði verið svofellt markvisst próf samkvæmt reglum 5.2.3 í lögum ÍSÍ um lyfjamál.
4. Við flutning málsins staðhæfði kærandi að kærði hefði að nýju verið skráður í hestamannafélagið Ljúf þann 19. maí sl.

IV. Málatilbúnaður kærða.

1. Málatilbúnaður kærða er hér tekinn beint upp úr greinargerð lögmanns kærða, þó með aðeins breyttri framsetningu.
2. **Aðalkrafa** kærða um frávísun málsins er byggð á því að dómstóll ÍSÍ hafi ekki lögsögu í málinu og því beri að vísa því frá dómi. Í því sambandi er fyrst mikilvægt að gera grein fyrir stöðu ÍSÍ innan íþróttahreyfingarinnar og tengslum sambandsins við aðildarsambönd. Í gr. 1.1 laga ÍSÍ kemur fram að sambandið sé æðsti aðili frjálsrar íþróttastarfsemi á Íslandi og er það nánar skilgreint í gr. 2.1 laganna sem landssamband héraðssambanda/íþróttabandalaga og sérsambanda. Aðilar að héraðssamböndum/íþróttabanda-

lögum eru félög sem hafa iðkun íþróttá á stefnuskrá sinni, sbr. gr. 2.2 laganna og samkvæmt gr. 2.3. eru aðilar að sérsamböndum héraðssamböndin/íþróttabandalögin. Í gr. 5.1. kemur fram að félag verði aðili að ÍSÍ með inngöngu í hlutaðeigandi héraðssamband/íþróttabandalag að nánari skilyrðum uppfylltum sem tilgreind eru í a-h liðum sama ákvæðis. Samkvæmt þessu er frumskilyrði inngöngu í héraðssamband/íþróttabandalag, og þar með ÍSÍ, að viðkomandi félagið sendi sérstaka inntökubeiðni til sambandsins sem sótt er um aðild að.

3. Krafa kærða byggir á því að Meistaradeild í hestaíþróttum er ekki aðili að LH eða öðrum héraðssamböndum, íþróttafélögum eða sérsamböndum á Íslandi. Af þeirri ástæðu tilheyrir Meistaradeildin ekki ÍSÍ. Félagið hefur aldrei sótt um inngöngu í héraðssamband, íþróttabandalag eða LH. Líkt og kemur fram á heimasíðu Meistaradeildarinnar undir liðnum „Um Meistaradeild“ á forsiðu vefsins, sbr. dskj. nr. 10, er Meistaradeild í hestaíþróttum rekin af félagi áhugamanna og dyggilega studd af Líflandi og Vátryggingafélagi Íslands. Hvergi er minnst á LH í reglum deildarinnar eða annars staðar á heimasíðu hennar. Samtökin hafa einfaldlega enga tengingu við nein „regnhlífasmötök“ á borð við LH og hvað þá ÍSÍ.
4. Af leikreglum Meistaradeildar í hestaíþróttum, sem eru að finna á fyrrnefndri vefsíðu og á sama dómskjali, má glögglega sjá að Meistaradeildin er rekin sem sjálfstæð samtök og eru með öllu fyrir utan sérsamband hestamanna, LH. Í því sambandi er nærtækast að líta til þess að í leikreglum deildarinnar teljast „hagsmunaaðilar“ vera *knapar, kostunaraðilar, áhorfendur og fjölmiðlar*. Hvergi er minnst á landssambandið í orðskýringunni sem væri eðli máls samkvæmt einn helsti hagsmunaaðili keppinnar ef Meistaradeildin ætti aðild að sambandinu.
5. Framangreind tilgreining á hagsmunaaðilum ber þess merki að samtökin séu fyrst og fremst rekin í auglýsingaskyni fyrir þá sem standa að keppnunum og þátttöku í þeim. Þetta fær m.a. stoð í upplýsingum úr fyrirtækjaskrá þar sem virðisaukaskattnúmer Meistaradeildarinnar er skráð í flokk auglýsingamiðlunar samkvæmt ÍSAT 2008 atvinnugreinaflokkum, sbr. dskj. nr. 12. Til þeirrar greinar telst m.a. birtingartengd þjónusta. Samkvæmt eldri atvinnugreinaflokkum, ÍSAT95, heyrðu m.a. markaðssetningarfyrirtæki undir þá atvinnustarfsemi. Þá kemur einnig fram í 3. gr. samþykka fyrir Meistaradeild í hestaíþróttum á dskj. nr. 3 að tilgangur félagsins sé rekstur mótaraðar/mótaraða fyrir fremstu knapa hverju sinni, tryggja umfjöllun um hana/þær í helstu íþróttamiðlum landsmanna og tryggja öflugan stuðning fyrirtækja með auglýsingasamningum. Fjármögnum félagsins byggist á framlögum fyrirtækja sem vilja nýta sér auglýsingaafli Meistaradeildarinnar, skráningargjöldum og öðrum tilfallandi tekjum. Félagið þiggur enga fjármuni frá ÍSÍ eða LH.
6. Til frekari staðfestingar á því að Meistaradeild í hestaíþróttum starfar sjálfstætt og án nokkurra tengsla eða aðkomu LH ber að líta til eftirfarandi atriða:
 - Í Meistaradeild í hestaíþróttum er m.a. keppt í keppnisgreinum „gæðingafimi“ og „60 metra flugskeiði“ auk „smala“ sem áður var keppt í. Sjá nánar á dskj. nr. 10. Þessar keppnisgreinar þjuggu fyrirvarsmenn Meistaradeildarinnar sérstaklega til fyrir keppnina. Þessar greinar er ekki að finna í lögum og reglugerðum um keppni á vegum LH og er ekki keppt í þeim á mótum á vegum landssambandsins enda er einungis keppt í greinum sem skilgreindar eru í kafla 8 til 8.8 í alþjóðlegum keppnisreglum LH.

- Reglum FIPO er ekki fylgt í öllum keppnum á vegum Meistaradeildarinnar heldur gilda sérstakar reglur um smala, gæðingafimi, flugskeið og útfærslu á 150 metra skeiði. Slíkt frávik frá reglum FIPO er ekki heimilað í keppnum á vegum LH.
 - Einungis 32 keppendur fá keppnisleyfi í Meistaradeild í hestaíþróttum og eru þeir „úrval bestu hestaíþróttamanna Íslands“ eða „bestu hestaíþróttamenn landsins“ líkt og segir á heimasíðu samtakanna á dskj. nr. 10. Þátttakendur eru valdir sérstaklega af fyrirsvarsmönnum liðanna sem þeir keppa fyrir, algerlega óháð því hvaða í hvaða félagum þeir eru skráðir eða hvort þeir séu yfir höfuð skráðir í hestamannafélög.
 - Peningaverðlaun eru veitt fyrir knapa í sex efstu sætum hvernar keppnisgreinar. Þrír efstu knapar í stigasöfnun yfir keppnistímabilið fá sömuleiðis peningaverðlaun. Þá eru keppendur þess liðs sem sigrar liðakeppnina verðlaunaðir með pening. Sjá nánar á dskj. nr. 10. Í mótum sem haldin eru á vegum LH eru aldrei veitt peningaverðlaun.
 - Sérstakt knaparáð Meistaradeildar í hestaíþróttum er skipað liðsstjórum allra liðanna átta, sbr. dskj. nr. 10. Það hefur með höndum að vaka yfir hagsmunum knapa er varða leikreglur og framkvæmd mótaraðar deildarinnar. Slíkt ráð þekkist ekki innan LH eða félaga sem eiga aðild að landssambandinu.
 - Farvegur ágreiningsmála í Meistaradeildinni er með allt öðrum hætti en þær málsmeðferðarreglur sem finna má í lögum og reglugerðum um keppni á vegum LH. Samkvæmt 4. mgr. 10. gr. reglna Meistaradeildarinnar hafa knapar og lið einn sólarhring til að kæra framkvæmd eða útreikninga keppnisgreinar. Að þeim tíma liðnum standa niðurstöður. Kærur sem berast að loknu móti fara á sameiginlegt borð stjórnar, mótsstjórnar og eins fulltrúa knaparáðs, sem verða að kynna niðurstöðu innan tveggja sólarhringa frá því að kæra berst. Þá eru einkunnir dómara ekki kærnanlegar. Málsmeðferð kærumála í mótum á vegum LH eru með allt öðrum hætti og vísast til kafla 2.7 í títtnefndum lögum LH.
 - Líkt og sjá má á dskj. nr. 14 er átta liðum veittur keppnisréttur að Meistaradeildinni í hestaíþróttum. Þau eru: Auðholtshjáleiga, Árbakki/Hestvit, Ganghestar/Málning, Gangmyllan, Hrímnir/Export hestar, Lýsi, Spónn.is/Heimahagi og að síðustu, lið kærða, Top Reiter/Sólning. Liðin eiga það sameiginlegt að bera nafn styrktaraðila sem koma nafni fyrirtækis síns á framfæri gegn greiðslu styrkjar til tækjakaupa. Ekkert þeirra á aðild að LH. Knaparnir keppa undir formerkjum liðs síns en ekki þeirra félaga sem þeir keppa fyrir á mótum sem haldin eru á vegum LH eða félaga sem aðild eiga að LH.
7. Að síðustu ber að líta til þess að Meistaradeild í hestaíþróttum er ekki á lista yfir aðildarfélög LH sem finna má á heimasíðu sambandsins, sbr. dskj. nr. 15. Þá á formaður Meistaradeildarinnar ekki seturétt á formannafundi LH, sbr. gr. 1.3.2 laga og reglugerða um keppni á vegum LH, en samkvæmt ákvæðinu er formannafundur ráðgefandi fyrir stjórn LH og seturétt á honum eiga eftirtaldir: stjórn og varastjórn LH, *formenn allra aðildarfélaga LH*, formenn starfsnefnda LH o.fl. Staðfestir hvort tveggja óneitanlega fullyrðingu kærða þess efnis að Meistaradeildin tilheyrir ekki landssambandinu og þar með heldur ekki ÍSÍ.
 8. Að mati kærða staðfestir framangreint að Meistaradeildin í hestaíþróttum er algerlega sjálfstæð mótarið sem fer fram eftir eigin reglum og merkjum óháð öllum öðrum samtökum hestamanna, hestamannafélaga eða samtökum þeirra.

9. Með þá staðreynd í huga að Meistaradeild í hestaíþróttum er ekki aðildarfélag LH eða annars landssambands, og þar með heldur ekki ÍSÍ, lítur kærði svo á að dómstóll ÍSÍ hafi ekki lögsögu til að dæma í máli hans. Fyrsta málsgrein 20. gr. laga ÍSÍ um dómstóla sambandsins er eftirfarandi:
- Dómstólar samkvæmt lið 20.2 og 20.3 nefnast einu nafni Dómstólar ÍSÍ. Þeir skulu hafa fullnaðarlögsögu yfir þeim málefnum sem koma upp innan íþróttahreyfingarinnar og sem varða lög og reglur Íþrótt- og Ólympíusambands Íslands (ÍSÍ), sérsambanda, héraðssambanda, íþróttabandalaga, aðildarfélaga eða einstakra iðkenda eftir því sem við á. Dómstólar ÍSÍ skulu byggja niðurstöður sínar á lögum þessum og reglum. [...]. [undirstr. SC]
10. Samkvæmt ákvæðinu hafa dómstólar ÍSÍ fullnaðarlögsögu yfir þeim málefnum sem koma upp innan íþróttahreyfingarinnar og varða lög ÍSÍ eða undirsamtaka. Líkt og reifað er ítarlega að framan er Meistaradeild í hestaíþróttum ekki aðili að LH og keppnin þann 6. mars ekki haldin á vegum félags sem tengist ÍSÍ eða undirsamtökum á nokkurn hátt. Af þeirri ástæðu er ekki unnt að líta svo á að mótið hafi verið haldið innan íþróttahreyfingarinnar. Að mati kærða er ekki ónærtækt að líkja Meistaradeildinni í hestaíþróttum saman við mót sem einstaklingar og fyrirtæki halda á eigin vegum. Til að mynda stendur landsþekktur handboltakappi fyrir árlegu strandhandboltamóti í Nauthólsvíkinni á hverju sumri. Rekstraraðilar vefsíðunnar www.karfan.is halda árlega svokallað 3 á 3 mót á Klambratúni. Þessi mót eru til komin vegna framtaks einstaklinga og félaga sem standa algerlega utan við samtök íþróttageinanna sem keppt er í. Það er útgangspunkturinn. Önnur atriði, t.d. að keppt er eftir sérreglum, líkt og í Meistaradeildinni, að peningaverðlaun eru í boði o.s.frv. renna enn sterkari stoðum undir þessa ályktun. Útilokað er að líta svo á að Lyfjaeftirlit ÍSÍ eða dómstólar sambandsins hafi valdmörk til að skipta sér af málefnum íþróttamanna sem taka þátt í slíkum keppnum. Þátttakendum er frjálst að koma fram í því andlega eða líkamlega ástandi sem því lystir og fellur það í verkahring mótshaldara eða eftir atvikum lögreglunnar að aðhafast ef ástæða þykir til og síðar almennra dómstóla ef svo ber undir.
11. Við úrlausn málsins verður að mati kærða ekki síst að líta til þess að lög ÍSÍ um lyfjamál gilda eingöngu fyrir Lyfjaeftirlit ÍSÍ, öll íslensk sérsambönd og alla iðkendur í starfi landssambanda með skírskotun til aðildar iðkanda, viðurkenningar eða þátttöku í landssamböndum eða starfsemi þeirra eða mótum. Ítrekað er að kærði var liðsmaður Top Reiter/Sólningar í keppni félags á móti Meistaradeildarinnar. Hvort tveggja, þ.e. lið hans og keppnin sem slík, stendur utan allra hestasamtaka. Lyfjaeftirlitið hefur því ekki heimild til að taka prófanir af keppendum mótsins enda drifa valdmörk þess ekki til keppna sem eru haldnar eru af félögum sem ekki eru aðilar að sérsamböndum eða ÍSÍ.
12. Að síðustu skal haft í huga að heimild lyfjaprófunar takmarkast við íþróttamenn undir lögsögu sérsambands við keppni á vegum sérsambands viðkomandi íþróttamanna, alþjóðasérsambands íþróttamannsins, Lyfjaeftirlitsnefndar ÍSÍ og þess lyfjaeftirlits sem ber ábyrgð á eftirliti í keppnum eða á móti sem þeir taka þátt í, sbr. gr. 5.1. laga ÍSÍ um lyfjamál. Margítrekað er að umrætt mót þann 6. mars sl. var ekki á vegum neins sérsambands eða annarra sambanda sem nefnd eru í ákvæðinu.
13. Með hliðsjón af öllu framangreindu telur kærði að dómstóll ÍSÍ eigi ekki lögsögu í málinu, ekki frekar en í þeim tilvikum sem lögreglan stöðvar

íþróttamann sem ekur bifreið undir áhrifum fíkniefna. Þau mál heyra undir almenna dómstóla landsins, ekki sérdómstól ÍSÍ. Af þessari ástæðu ber að vísa málinu frá dómstólnum.

14. Þar sem málið er utan lögsögu dómstóls ÍSÍ ber dómstólnum í reynd að vísa málinu frá án kröfu aðila (ex officio). Það leiðir til þess að dómara ber einnig að líta til atriða sem ekki hafa verið talin upp í framangreindi umfjöllun. Skal það haft í huga við úrlausn málsins.

15. Verði ekki fallist á aðalkröfu kærða um frávísun málsins gerir hann þá **varakröfu** að hann verði sýknaður af kröfu kæranda. Mál sitt byggir kærði í fyrsta lagi á því að Lyfjaeftirlitsnefnd ÍSÍ hafi ekki haft heimild til að krefja kærða um þvagsýni í þeim tilgangi að kanna hvort í því væri að finna efni á bannlista sambandsins. Vísast einkum til fyrri umfjöllunar um aðalkröfu, einkum þeirrar að keppnin hinn 6. mars sl. var ekki haldin á vegum félags innan LH og að kærði tók þátt í keppninni sem liðsmaður Top Reiter/Sólningar, ekki hestamannafélagsins Ljúfs líkt og vísað er til í fylgigögnum með kæru. Af þeirri ástæðu taka lög ÍSÍ um lyfjamál ekki til mótsins, sbr. ákvæði um gildissvið laganna.

16. Verði ekki fallist á framangreint byggir kærði í annan stað málartilbúnað sinn um sýknu á því að Lyfjaeftirlitsnefnd ÍSÍ hafi ekki fylgt ákvæðum laga ÍSÍ um lyfjamál að því er varðar val á íþróttamönnum til prófunar. Grein 5.7.1. laga ÍSÍ sem varðar viðfangsefnið er svohljóðandi:

- „Á mótum á landsstigi skal Lyfjaeftirlitsnefnd ÍSÍ í samvinnu við landssamböndin (þar sem því verður við komið) ákveða fjölda íþróttamanna í verðlaunasætum sem verða prófaðir, slembipróf og markviss próf.“

17. Í skýringartexta með lagaákvæðinu eru útlistuð eftirfarandi dæmi um kosti sem eftirlitsnefndin getur valið úr:

- „Dæmi:

Kostur 1: Eftirfarandi íþróttamenn skulu prófaðir í hverri keppni á landsmóti.

Kostur 1: 5.7.1.1. (Einstaklingsgreinar). Allir sem lenda í einu af þremur/fjórum efstu sætunum í (slembi) (val) (markvissst) (greinar) (allar greinar) í keppninni, ásamt einum íþróttamanni í keppninni sem valinn er með slembiáðferð.

Kostur 2. 5.7.1.1. (Liðaíþróttir eða aðrar greinar þar sem lið eru verðlaunuð) (Einn) (Tveir) íþróttamenn valdir af handahófi úr (þremur)(fjórum) efstu liðunum, ásamt (einum íþróttamanni sem valinn er af handahófi úr slembivöldu liði sem er ekki meðal þriggja efstu.) (einum íþróttamanni völdum af handahófi úr hverju hinna liðanna í keppninni.)“

18. Kjarni greinarinnar er sá að Lyfjaeftirlitsnefndin skal ákveða þann fjölda íþróttamanna í verðlaunasætum sem prófa skal. Sú ákvörðun skal í fyrsta lagi tekin í samvinnu við landssamband, í annan stað skal ákveða fyrirfram hvort prófað verði eftir slembiprófi og/eða markvissu prófi og að síðustu skal þetta gert áður en úrslit ráðast. Í tilviki kærða liggja engin gögn fyrir sem staðfesta að þessum verkferli hafi verið fylgt. Því til sönnunar er bent á að hann var boðaður til sýnatöku áður en úrslit voru kunngjörð í keppnisgreininni sem hann tók þátt í. Slíkt samræmist ekki inntaki framangreindrar reglu um að

prófað verði í samræmi við ákvörðun sem tekin er áður en úrslit liggja fyrir. Málavextir bera því með sér að ómálefnaleg sjónarmið hafi ráðið því að kærði var beðinn um að veita lífssýni. Í því sambandi er bent á að Lyfjæftirlitsnefnd hefur hingað til ekki látið til sín taka á mótum Meistaradeildar í hestaíþróttum.

19. Verði ekki fallist á varakröfu kærða um sýknu gerir kærði þá **þrautavarakröfu** að honum verði gerð vægasta refsins sem lög leyfa. Í því felst að kærða verði eingöngu veitt áminning vegna brots á lögum ÍSÍ um lyfjamál og kröfu kæranda um sex mánaða óhlutgengi verði hafnað. Kröfu sína byggir kærði á gr. 10.4 laga ÍSÍ um lyfjamál sem er svohljóðandi:
*„Niðurfelling eða stytting á tímabili óhlutgengi fyrir sérstaklega tilgreind efni við sérstakar aðstæður.
Þar sem íþróttamaðurinn eða annar einstaklingur getur sýnt fram á hvernig sérstaklega tilgreint efni komst inn í líkama hans eða komst í eigu hans og að slíkt sérstaklega tilgreint efni hafi ekki verið ætlað til að bæta árangur íþróttamannsins eða fela notkun á árangursbætandi efni, skal eftirfarandi koma í stað óhlutgengi eins og lýst er í grein 10.2
Fyrsta brot: Að lágmarki, áminning og ekkert óhlutgengi á síðari mótum og að hámarki tveggja ára óhlutgengi. Til að réttlæta undanþágu eða styttingu verður íþróttamaðurinn eða annar einstaklingur að framvísa gögnum sem styðja mál hans sem dómstólnum þykja nægja til að sýna fram á að ekki hafi verið ætlunin að bæta árangurinn eða fela notkun árangursbætandi efnis. Sektarstig íþróttamannsins eða annars einstaklings skal lagt til grundvallar mati á styttingu á óhlutgengi.“*
20. Samkvæmt ákvæðinu er heimilt að fella niður eða stytta tímabil óhlutgengni fyrir *sérstaklega tilgreind efni* við sérstakar aðstæður. Samkvæmt lista ÍSÍ yfir bönnuð efni og aðferðir sem byggir á aljóðlegum staðli skulu öll bönnuð efni vera álitin *sérstaklega tilgreind efni* að undanskildum efnum í flokkum S1, S2, S4.4, S4.5 og S6.a. Samkvæmt niðurstöðum greiningar á A-sýni var í þvagsýni kærða að finna efnið *levmethamfetamin*. Það efni fellur í flokk S6.b á lista ÍSÍ yfir bönnuð efni og heyrir þar með undir *sérstaklega tilgreind efni*.
21. Ákvæði 10.4 setur tvö skilyrði fyrir því að tímabil óhlutgengni verði fellt niður eða stytt. Annað skilyrðið er að íþróttamaður eða annar einstaklingur geti sýnt fram á hvernig hið sérstaklega tilgreinda efni, *levmethamfetamin* í tilviki kærða, komst inn í líkama hans. Hitt skilyrðið er að efnið hafi ekki verið ætlað til að bæta árangur íþróttamannsins eða fela notkun á árangursbætandi efni.
22. Hvað fyrra skilyrðið varðar um að sýna fram á hvernig efnið komst inn í líkama kærða verður að líta til þess að kærði hefur í mörg ár glímt við alkóhólisma og samhliða því leitað í sterkari vímuefni einstaka sinnum. Hann hefur fjórum sinnum að eigin frumkvæði leitað sér aðstoðar sérfræðinga við vímuefnavandamálum sínum, ýmist hjá Vogu, Staðarfelli og í Bandaríkjunum, í þeim tilgangi að ná tókum á sjúkdómi sínum, síðast í maí 2013. Þrátt fyrir að viljinn sé svo sannarlega til staðar hefur kærða enn sem komið er ekki tekist áætlunarverk sitt að stjórna sjúkdóminum. Einstaka sinnum hefur hann leitað í sterkari efni en áfengi til að hafa meira úthald á næturlífinu, líkt og hann gerði þann 28. febrúar sl., sbr. nánar hér að neðan.
23. Ástæða þess að efnið *levmethamfetamin* fannst í þvagsýni kærða er sú að hann gleypri töflu sem innihélt eitrefnið þegar hann skemmti sér með vinum sínum

- þann 28. febrúar sl., sjö dögum áður en hann keppti á mótinu í Meistaradeildinni í hestaíþróttum. Líkt og áður segir var tilgangur þessa einvörðungu sá að auka úthaldið á næturlífinu. Ekkert annað bjó að baki.
24. Síðara skilyrði lagagreinarinnar snýr að því að íþróttamaðurinn sýni fram á að hið sérstaklega tilgreinda efni hafi ekki verið ætlað til að bæta árangur hans í grein sinni. Að mati kærða þarf ekki að eyða mörgum orðum til að styðja þá fullyrðingu að lyfið levmetamfetamin er ekki til þess fallið að bæta árangur hans á hestamannamótum. Þvert á móti dregur eiturefnið beinlínis úr árangri íþróttamanna enda til þess fallið að skerða líkamsstarfsemina. Þetta er augljóst og þarfnast ekki frekari rökstuðnings. Þá er bent á að magn efnisins í þvagprufunni er afar lítið. Það styður óneitanlega þá fullyrðingu kærða að hann hafi innbyrt lyfið viku fyrir keppnina. Í málinu hefur a.m.k. ekki verið sýnt fram á annað og engin ástæða til að draga staðhæfingu kærða í efa hvað þetta varðar. Örvandi áhrif lyfsins á líkamann voru löngu hætt að virka og hafði engin áhrif á frammistöðu hans á keppnisvellingum, að minnsta kosti ekki jákvæð áhrif, nema þá fyrir andstæðinga hans.
25. Með hliðsjón af tilgangi inntöku lyfsins levmetamfetamin og þeirri staðreynd að inntaka lyfsins bætir ekki árangur knapans við íþróttaiðkun sína telur kærði að skilyrði gr. 10.4. laga ÍSÍ um lyfjamál vera uppfyllt til að fella niður óhlutgengi og veita áminningu enda er um að ræða fyrsta brot kærða. Við skýringu á ákvæðinu ber að líta til þess sem greinir frá í athugasemdum um greinina. Þar segir að greinin gildi aðeins í þeim tilfellum sem dómstóllinn telur fullvíst, miðað við hlutlæg málsatvik, að íþróttamaðurinn hafi við töku á bönnuðu efni, *ekki ætlað að bæta árangur sinn*. Í dæmaskyni um hlutlæg málsatvik sem gætu leitt til þess að dómstóll telji fullvíst að ekki hafi verið ætlunin að bæta árangur er nefnd sú staðreynd að *eðli tilgreinds efnisins eða tímasetning notkunar á því hefði ekki komið íþróttamanninum til góða*. Kærði byggir á því að nákvæmlega þessi aðstaða eigi við í máli hans. Tilgangur með inntöku efnisins var ekki að bæta árangur í íþróttum heldur þvert á móti að hjálpa sér að tóra lengur í næturlífinu. Inntaka efnisins skemmir beinlínis fyrir honum.
26. Í tengslum við framangreint verður jafnframt að hafa í huga að örvandi efni á borð við levmetamfetamin gæti hugsanlega komið spretthlaupara eða kraftlyftingarmanni til góða skömmu fyrir átök en í tilviki hestamanns verður að telja óhugsandi að sú sé raunin. Það sem einkennir góðan knapa er jafnan það hversu rólegur og yfirvegaður hann er í keppnum enda skiptir það höfuðmáli þegar þeir stjórna hesti sínum. Samspil manns og hestsins og jafnvægið þar á milli er það sem gildir.
27. Með hliðsjón af framangreindu, því að kærði hefur lengi glímt við vímuefnavanda, að afar lítið magn af hinum ólöglega efni fannst í þvagi kærða, að sjö dagar voru liðnir frá inntöku efnisins þar til keppni fór fram og að levmetamfetamin bætir í þessu tilfelli ekki árangur við keppni telur kærði skilyrði fyrir niðurfellingu óhlutgengis vera fyrir hendi og að honum verði veitt áminning þess í stað.
28. Við úrlausn málsins verður enn fremur að hafa í huga að kærði, sem er landsþekktur og meðal fremstu tamningarmanna og knapa á Íslandi, er veikur og glímir við alvarlegan sjúkdóm. Verði hann dæmdur í keppnisbann er það eingöngu til þess fallið að ýta undir vandamál hans í framtíðinni. Fyrirséð er að fjölmíðlar og „dómstóll götunnar“ muni fjalla um mál hans með gaumgæfilegum hætti. Slíkt aðstoðar ekki veika einstaklinga við að ná bata á

meinum sínum. Verði kærða aftur á móti veitt áminning og einskis óhlutgengis, líkt og hann krefst, eru meiri líkur en minni á því að hann nái aftur tókum á sínu lífi. Það liggur í hlutarins eðli. Með áminningu er kærða veitt gula spjaldið og í því felst að ekki er frekara svigrúm til að misstíga sig. Kærði er fullmeðvitaður um þetta og mun gera allt sem í hans valdi stendur til að ná tókum á lífi sínu aftur.

29. Þessu til viðbótar má benda á að það að dæma mann óhlutgengan til lengri eða skemmri tíma er verulega afdrifaríkt ákvörðun og getur haft áhrif á tekjuöflunarhæfi viðkomandi og möguleika hans á sviði keppnisþróttar til frambúðar. Sú er reyndin í máli kærða en atvinna hans er að þjálfar og sýna hross. Næstu dagar og vikur er afskaplega mikilvægur tími enda verður gerð úttekt á vinnu hans þar sem hann sýnir og keppir á hestum sem hann hefur þjálfað undanfarið/in ár, meðal annars á landsmóti hestamanna sem haldið verður í sumar. Eingöngu færustu knapar landsins keppa á því móti. Þátttaka kærða á landsmóti ræðst meðal annars á frammistöðu hans á sýningum og keppnum á komandi vikum. Því er alveg ljóst að skýrar heimildir verða að vera fyrir því að slíkri refsingu sem óhlutgengi er verði beitt og allan vafa í því efni verður að virða kærða í hag samkvæmt almennum reglum á þessu réttarsviði. Slíkt á augljóslega við í máli þessu.
30. Óski kærandi eftir á síðari stigum málsins mun kærði afla gagna sem staðfesta sjúkdóm hans og þau meðferðarúrræði sem hann hefur leitað eftir en vegna afar skamms tíma sem nýr lögmaður kærða hafði til að undirbúa málsvörnina veittist honum ekki svigrúm til að kalla eftir gögnunum.
31. Að allra síðustu er bent á að í reynd hefur kærði verið útilokaður frá keppni síðan 29. mars sl. þegar honum var tilkynnt um niðurstöður rannsóknar á þvagsýni hans. Fjórum dögum síðar, eða þann 2. apríl sl., fór Lyfjaráð ÍSÍ fram á að dómstóll ÍSÍ gæfi út bráðabirgðabann við þátttöku kærða á æfingum, keppnum og sýningum á vegum ÍSÍ eða sambandsaðila ÍSÍ o.fl. Beiðnin var felld niður eftir að kærandi og kærði komust að samkomulagi sem reifað er í málavaxtalýsingu en í því fólst m.a. að kærði lofaði að keppa ekki á mótum uns niðurstaða kæmist í mál hans fyrir dómstólum ÍSÍ. Síðar í greinargerð þessari er reifað að kærði telur kæranda hafa brotið samkomulagið og sé hann af þeirri ástæðu ekki bundinn af því. Þrátt fyrir brot kæranda á samkomulaginu hefur kærði ekki keppt á hestamannamótum.
32. Verði kærði dæmdur til óhlutgengis lítur kærði svo á að hann hafi í reynd þegar tekið út hluta refsingar sinnar sem koma eigi til frádráttar dæmdrar refsingar. Nauðsynlegt er að hafa í huga að með fyrrgreindu samkomulagi var málareksturinn tekinn úr þeim farvegi að kærði yrði hugsanlega úrskurðaður í bráðabirgðakeppnisbann. Hefði það gerst er kveðið á um í gr. 10.9.3 laga um lyfjamál ÍSÍ að draga eigi þann tíma frá því óhlutgengi sem að lokum kann að vera dæmt. Samkomulagið var *ígildi bráðabirgðakeppnisbanns* en tilgangur þess var að koma í veg fyrir að málið rataði fyrir fjölmiðla með tilheyrandi blaðaskrifum. Kærði mátti treysta því að kærandi virti sinn hluta samkomulagsins. Það er ekki við hann að sakast að gagnaðili braut það. Af þeirri ástæðu er ekki unnt að líta svo á að gr. 10.9.5 laga ÍSÍ um lyfja mál eigi við í málinu. Kærði á í það minnsta að njóta vafans hvað þetta varðar.

V. Vitnaleiðslur.

1. Við aðalmeðferð málsins voru leidd fyrir dóminn fjögur vitni. Fyrstur kom Kristinn Skúlason, formaður Meistaradeildar í hestaíþróttum. Fram kom hjá vitninu að til að menn geti keppt í mótariðinni þurfi menn að vera með skor á alþjóðlegum lista – world ranking – eða hafa fengið tilnefningar fyrir árangur sinn í keppnum eða sýningum á vegum Landssambands hestamannafélaga. Í öllum tilvikum þurfi menn að hafa tekið þátt í keppnum eða sýningum sem dæmdar væru af viðurkenndum dómurum Landssambands hestamannafélaga. Vitnið upplýsti að mótið hefði þróast af mótshaldara í samvinnu við knapa og að leitnin væri sú að mótið öðlaðist meiri viðurkenningu innan íþróttahreyfingarinnar og að árangur knapa á þessum mótum yrði viðurkenndur innan Landssambands hestamannafélaga. Fullyrti vitnið að til þess að vera þátttakandi á þessum mótum þyrftu menn að vera félagar í hestamannafélagi innan Landssambands hestamannafélaga. Upplýsti vitnið að áður en síðasta mótarið hófst, þ.e. fyrir umrætt mót þann 6. mars sl., hefði verið búið að ganga frá samkomulagi við Landssamband hestamannafélaga um að árangur í Meistaradeildinni yrði metinn og viðurkenndur af Landssambandi hestamannafélaga.
2. Vitnið Haraldur Þórarinsson, formaður Landssambands hestamannafélaga upplýsti að Meistaradeildin væri haldin samkvæmt reglum sambandsins og FIPO og að skráning á mótið færi fram í gegnum tölvukerfi ÍSÍ sem landssambandið legði mótshaldara til í þeim tilgangi. Einnig fengi mótshaldari með formlegum hætti dómara sem störfuðu undir reglum og merkjum landssambandsins. Vitnið staðfesti að Meistaradeildin ætti ekki beina aðild að landssambandinu og að mótið hefði ekki verið rekið á grunni félaganna sem slíkra, heldur af einkaaðilum. Vitnið upplýsti að Meistaradeildin væri á mótaskrá landssambandsins og að það teldi þá mótarið heyra undir lögsögu landssambandsins. Tiltók vitnið að það teldi að agamál færu til aganefndar landssambandsins ef menn gætu ekki unað niðurstöðu mótsstjórnar og þaðan til dómstóls ÍSÍ.
3. Vitnið Fjölfnir Þorgeirsson upplýsti að hann hefði verið starfsmaður Stöðvar 2 Sport á umræddu móti og hefði óskað eftir viðtali við kærða þegar honum hefði verið ljóst að hann hefði sigrað keppni á mótinu. Það hafi verið eftir lokagrein, en áður en úrslit voru kunngjörð. Kærði hafi sagt að hann hefði verið boðaður í lyfjapróf og hann þyrfti að fara fyrst í það áður en hann kæmi í viðtal.
4. Vitnið Ægir Guðmundsson formaður hestamannafélagsins Ljúfs, Hveragerði, gaf skýrslu fyrir dóminum í gegn um síma, en vitnið var staðsett á sjó. Staðfesti vitnið að kærði hefði ekki greitt félagsgjöld vegna ársins 2013 og að kærði hefði átt að fara sjálfkrafa af skrá eigi síðar en við aðalfund félagsins, 15. febrúar sl. Það hafi verið hlutverk gjaldkera að annast leiðréttingu félagaskrár, en það hafi dregist hjá henni í þessu tilviki. Fram kom hjá vitninu að kærði væri ekki orðinn félagsmaður að nýju í Ljúfi, þegar málið var flutt þann 22. maí sl.

VI. Forsendur og niðurstöður.

1. Af hálfu kærða er gerð frávísunarkrafa í málinu. Aðilar voru sammála um að ekki væri ástæða til að fjalla um hana sérstaklega heldur að fjallað yrði um kröfur kærða í einu lagi.

2. Eins og rakið hefur verið byggir kærði á því að dómstóll ÍSÍ hafi ekki lögsögu í málinu, þar sem umrætt mót hafi ekki verið haldið innan íþróttahreyfingarinnar, eins og áskilið sé í lögum ÍSÍ, 20. grein.
3. Fyrir liggur að kærði var félagi í Hestamannafélaginu Ljúfi og að hann var skráður félagsmaður þegar lífsýni var veitt þann 6. mars sl. Í gögnum málsins er að finna yfirlýsingu formanns félagsins að kærði hafi ekki greitt félagsgjald sitt fyrir árið 2013 og því verið strikaður af félagaskrá. Í framburði formannsins fyrir dóminum kom fram að kærði hefði átt að vera afskráður úr félaginu fyrir aðalfund þess sem haldinn var 15. febrúar sl. og að það hafi verið á ábyrgð gjaldkera að fylgja því eftir. Kærði var skráður úr félaginu þann 2. apríl sl. eins og áður greinir.
4. Í lyfjaeftirlitseyðublaði því sem fyllt var út þegar kærði veitti lífsýni sitt og undirritað af kærða til staðfestingar réttum upplýsingum, kemur fram að hann er félagsmaður í Ljúfi.
5. Óumdeilt er að kærði hefur keppt sem félagi í Hestamannafélaginu Ljúfi. Þá liggur fyrir að af hálfu kærða varðar niðurstaða málsins hann miklu, vegna möguleika á keppni í sumar. Keppni sem hann getur eingöngu tekið þátt í sem félagsmaður í hestamannafélagi og aðili að íþróttahreyfingunni.
6. Framburður Kristins Halldórssonar, framkvæmdastjóra Meistaradeildarinnar var afdráttarlaus um það, að mótariðin væri orðin að viðurkenndum íþróttaviðburði innan Landssambands hestamannafélaga. Kom fram hjá vitninu, að reynt hafi verið að fá slíka viðurkenningu í nokkurn tíma og það hafi loks náðst áður en keppnistímabilið hófst í vetur, þ.e. áður en umrætt mót var haldið þann 6. mars 2014.
7. Af hálfu kæranda var byggt á því að opinber skráning kærða sem félagsmanns íþróttafélags í Felix, tölvukerfi ÍSÍ, dygði til að slá því föstu að hann væri innan lögsögu dómstólsins. Við flutning málsins komu fram upplýsingar sem gefa til kynna að skráning í Felix getur verið með óformlegum hætti, en upplýst var að kærði er félagsmaður í almenningsíþróttadeild Hamars, Hveragerðis, líkt og allir aðrir sem kaupir sér árskort í líkamsrækt þar. Þykir því varhugavert að byggja eingöngu á skráningu kærða í umrætt tölvukerfi.
8. Hins vegar telur dómurinn nægilega upplýst, að kærði var með vilja félagsmaður í hestamannafélaginu Ljúfi. Samkvæmt reglum þess félags skal víkja félagsmanni úr félagi ef hann hefur ekki greitt árgjald. Fyrir liggur að hvorki kærði, né stjórn félagsins, höfðu gert nokkurn reka að því að víkja kærða úr félaginu, eins og heimilt var, þegar umrætt mót var haldið þann 6. mars 2014. Hafði honum því ekki verið vikið úr félaginu og gat hann því skráð sig til þátttöku í keppni sem félagsmaður í því, kysi hann svo. Verður því að leggja til grundvallar, að kærði hafi, þegar lífsýnið var veitt, verið félagsmaður í hestamannafélaginu Ljúfi.
9. Í grein 5.1. í lögum ÍSÍ um lyfjamál segir að allir íþróttamenn undir lögsögu sérsambands skuli sæta lyfjaeftirliti utan keppni hvenær og hvar sem er, með eða án fyrirvara. Er það því mat dómsins að engu skipti, hvort umrætt mót var hluti af skipulögðu íþróttastarfi innan íþróttahreyfingarinnar eður ei, lyfjaeftirlit ÍSÍ og þar með dómstóll ÍSÍ eigi lögsögu í málum af þessu tagi sé um að ræða íþróttamann sem heyrir undir sérsamband ÍSÍ.
10. Samkvæmt þessu verður litið svo á, að lyfjaeftirliti ÍSÍ hafi verið heimilt að fá lífsýni úr kærða. Af því leiði að lögsaga dómstólsins sé skýr, en niðurstaða dómsins getur eingöngu haft áhrif á þátttöku í íþróttastarfi sem telst hluti af skipulögðu íþróttastarfi íþróttahreyfingarinnar.

11. Verður samkvæmt framansögðu að hafna frávísunarkröfu kærða.
12. Einnig verður með sömu rökum að hafna þeirri málsástæðu kærða fyrir sýknukröfu sinni að lyfjaeftirlitsnefnd ÍSÍ hafi verið óheimilt að krefja kærða um þvagsýni í umrætt sinn.
13. Kærði byggir sýknukröfu sína einnig á þeirri málsástæðu að ákvæðum laga ÍSÍ um lyfjamál hafi ekki verið framfylgt hvað varðar val á íþróttamönnum til prófunar. Vísar kærði til greinar 5.7.1 í lögum ÍSÍ um lyfjamál, þessari málsástæðu til stuðnings.
14. Kærandi byggði á því að umrætt próf hefði verði svokallað markvisst próf, sbr. grein 5.2.3 í lögum ÍSÍ um lyfjamál og því ættu ákvæði um valferli íþróttamanna sem kærði byggði á ekki við í þessu máli.
15. Í ljósi þess sem að framan greinir um skyldu íþróttamanna til að sæta lyfjaeftirliti í og utan keppni, verður að ætla lyfjaeftirliti ÍSÍ nokkuð sjálfstæði við val á íþróttamönnum til prófunar, þegar um markviss próf er að ræða. Hafði lyfjaeftirlitsnefnd ÍSÍ því heimild til að fara fram á lífsýni úr kærða í umrætt sinn og verður þessari málsástæðu fyrir sýknu einnig hafnað.
16. Óumdeilt er að kærði mældist með efnið levmethamfetamin, sem er í flokki S6b á lista ÍSÍ yfir bönnuð efni. Telst fullnægjandi sönnun því liggja fyrir, sbr. grein 2.1.2. í lögum ÍSÍ um lyfjamál, sbr. grein 3 í sömu lögum. Gerðist kærði þannig brotlegur gegn ákvæðum laga ÍSÍ um lyfjamál, sbr. greinar 2.1.3 og 2.2.1. Verður því að hafna sýknukröfu hans.
17. Við ákvörðun refsingar verður að líta til þeirra sjónarmiða sem kærði hefur rakið í þrautavarakröfu sinni, sem rakin er ítarlega í lýsingu á málatilbúnaði kærða hér áður.
18. Við flutning málsins kom fram hjá kæranda að hann teldi 6 mánaða óhlutgengi vera hæfilega refsingu, en gerði ekki sérstakar athugasemdir við málatilbúnað kærða um hvort til staðar væru þær sérstöku aðstæður sem um er fjallað í grein 10.4 í lögum ÍSÍ um lyfjamál.
19. Kærði hefur ekki áður gerst sekur um brot á lögum ÍSÍ um lyfjamál. Skýringar kærða á því hvernig efnið barst í líkama hans þykja trúverðugar og verður ekki séð að taka þess hafi verið í þeim tilgangi að bæta árangur kærða í íþróttakeppni. Þar sem kærandi hefur ekki mótmælt þeim skýringum kærða, verða þær lagðar til grundvallar þó ekki hafi verið lögð fram gögn þar um, sbr. áskilnað í grein 10.4. í lögum ÍSÍ um lyfjamál, en við meðferð málsins lýsti kærði sig tilbúinn til slíkrar gagnaöflunar teldi kærandi þörf á því.
20. Hins vegar hvílir á íþróttamönnum sú ríka skylda að tryggja að ekkert bannað efni fari inn í líkama hans, sbr. grein 2.1.1 í lögum ÍSÍ um lyfjamál. Efnið var innbyrt af kærða með vilja og vitund, þó ekki sé talið að það hafi verið í þeim tilgangi að bæta árangur sinn í íþróttum. Verða atvik málsins því ekki talin réttlæta áminningu. Hins vegar er fallist á að sérstakar aðstæður séu til staðar sem réttlæti að óhlutgengi sé styttra en krafa er gerð um. Að teknu tilliti til atvika málsins í heild sinni, þar á meðal sektarstigs kærða, þykir rétt að dæma kærða til óhlutgengis í 3 mánuði frá uppkvaðningu dómsins að telja.
21. Kærði krefst þess í þrautavarakröfu sinni, að verði hann dæmdur óhlutgengur þá skuli upphafstími þess tíma miða við 29. mars sl. Vísar kærði þar til þess að hann hafi í raun verið útilokaður frá keppni frá þeim tíma.
22. Kærði féllst ekki á bráðabirgðabann skv. grein 7.6. í lögum ÍSÍ um lyfjamál. Hins vegar var gert samkomulag milli aðila málsins við meðferð sérstaks máls um bráðabirgðabann kærða, þess efnis að kærði myndi ekki keppa þar til niðurstaða fengist í máli þessu. Við niðurfellingu málsins var bæði í

- samskiptum aðila og á dómþingi rætt um að með niðurfellingunni væri kærði að taka þá áhættu, að lengja sjálfviljugur það bann sem hann kynni að verða dæmdur til, yrði fallist á kröfu kæranda. Með bókun í þingbók þann 8. apríl 2014 var það mál fellt niður. Með vísan til þessa verður ekki fallist á, að draga beri þann tíma frá óhlutgengi kærða.
23. Af hálfu kæranda er einnig gerð krafa um að árangur kærða í Meistaradeildinni í Hestaíþróttum þann 6. mars 2014 sé ógiltur. Vegna þessarar kröfu verður að taka afstöðu til þess málatilbúnaðar kærða, að umrætt mót hafi ekki verið innan íþróttahreyfingarinnar og lögsaga dómstóls ÍSÍ nái því ekki til úrslita í því móti.
 24. Með vísan til framburðar Kristins Halldórssonar, formanns meistaradeildarmótaraðarinnar, sem áður var rakinn, verður að leggja til grundvallar að mótið hafi hlotið viðurkenningu hjá Landssambandi hestamannafélaga og að árangur þar hafi m.a. skipt máli við mat á árangri hestaíþróttamanna innan landsambandsins. Þá var afdráttarlaus framburður formanns Landssambands hestamannafélaga um að keppendur gætu ekki tekið þátt í mótinu án þess að vera skráðir í Felix og þar með í hestamannafélag innan landssambandsins.
 25. Að mati dómsins verður ekki gerð sú krafa að rekstraraðili mótsins sé aðili að Landssambandi hestamannafélaga eða einstökum hestamannafélögum sem slíkur. Meiru skipti að mótið var haldið eftir leikreglum landssambandsins, þó einstök frávík væru gerð vegna aðstæðna.
 26. Fallast ber á það með kærða, að túlka verður óskýr ákvæði kærða í hag í máli af þessu tagi. Ljóst er að nokkuð hefur verið á reiki hver sé formleg staða þessara móta, þ.e. hvort þau teljist vera keppni innan vébanda íþróttahreyfingarinnar eður ei. Í ljósi framburðar Kristins Halldórssonar framkvæmdastjóra mótsins og Haraldar Þórarinssonar formanns Landssambands hestamannafélaga, verður að leggja til grundvallar að um mótahald hafi á þessum tíma verið að ræða sem boðað var til af landssambandinu eða með heimild þess, þó það væri haldið af öðrum mótshaldara, sbr. ákvæði 1.2.1.4 í lögum ÍSÍ um lyfjamál. Því beri að líta á mótið sem keppni sem lýtur lögsögu dómstóls ÍSÍ og því sé það á valdi dómstólsins að ógilda árangur kærða í þessu móti.
 27. Í grein 9 í lögum ÍSÍ um lyfjamál er gert ráð fyrir því að árangur í einstaklingskeppni í umrætt sinn, þ.e. 6. mars 2014, verði sjálfkrafa ógiltur þegar menn gerast sekir um brot á lögnum. Hins vegar er í grein 10 fjallað um að mótsstjórn geti ógilt árangur einstaklings í keppninni í heild sinni og loks er í 11 grein fjallað um afleiðingar fyrir lið. Krafa kæranda verður skilin svo að þar sé eingöngu verið að fara fram á ógildingu samkvæmt grein 9.
 28. Með vísan til skýlauss ákvæðis 9. greinar í lögum ÍSÍ um lyfjamál verður að fallast á þessa kröfu kæranda og ógilda árangur kærða í umræddu móti.
 29. Af hálfu kærða hefur verið gerð krafa um málskostnað. Heimildir dómstóls ÍSÍ til að dæma aðila málskostnað úr hendi gagnaðila eru þröngar. Í e lið greinar 36.1. í lögum ÍSÍ er heimild til slíks ef málsgrundvöllur telst vera tilefnislaus. Svo er ekki í þessu máli og verður því að hafna kröfu kærða um málskostnað.
 30. Dóm þennan kváðu upp Hilmar Gunnlaugsson dómari í dómstól ÍSÍ, ásamt meðdómurunum Gunnari Guðmundssyni dómara í dómstól ÍSÍ og Sigurði Magnússyni líffræðingi.

Dómsorð:

Kærði, Þorvaldur Árni Þorvaldsson, er dæmdur til 3 mánaða óhlutgengis til þátttöku í æfingum, keppni og sýningum sem fram fara á vegum ÍSÍ, sambandsaðila þess eða félaga eða deilda innan þeirra frá 30. maí 2014.

Árangur kærða í Meistaradeildinni í Hestaíþróttum þann 6. mars 2014 er ógiltur.

Kröfu kærða um málskostnað er hafnað.

Dómsorðið er lesið í heyranda hljóði.

Aðilum er kynntur réttur til að áfrýja máli þessu til Áfrýjunardómstóls ÍSÍ í gegn um skrifstofu ÍSÍ, að frestur til að áfrýja máli sé ein vika frá því að aðila var fyrst kunnugt um niðurstöðu máls. Er aðilum bent á kafla 4.3. í lögum ÍSÍ um áfrýjunardómstól ÍSÍ.

Dómþingi slitið

Hilmar Gunnlaugsson.
Gunnar Guðmundsson
Sigurður Magnússon

30/5 '14
Lett endurnið skráfest
Hilmar